

befale ham at gaa den stille Vej med Vn til Herren om, at han maatte faa Anledning til at tale Herrens Sag for Moderen og aldrig glemme at tale Moderens Sag til Herren. Og saa prøvede jeg at omvunte ham til at holde ud, se efter smaa Lejligheder, derfor han trofast brugte dem skulde han ogsaa faa de større. Det hjalp lidt og han mindedes en Udtalelse fra foregaaende Aften, da han sad og læste Bibelen for sig selv, men læste højt som alle Japanere gøre, da havde Moderen afbrudt ham ved Ræsonningen af Ordet: "Hvæ have Suler, Himmels Jule Meder, men Menneffens Søn har ikke det, hvortil han kan hælde sit Hoved" og spurgte, om det gjaldt den "Jase", som han troede paa, og da han betænkte det, havde hun sagt: "Nej, se dog, saa han maatte ogsaa lide saa meget for at kunne faa sin Pære udbredt". Derved var der saa bleven Anledning til at fortælle om alt, hvad Jesus havde lidt for os, og hun syntes at vise mere end almindelig Interesse, saa hun havde begyndt at glæde sig, men nu havde den Afgudspræst været der og kaldt med hende i over to Timer, og det havde taget alt Mod fra ham, saa han var kommen her for at snakke med mig om det.

Det var i Lørdags, nu er det Onsdag. I Mellemtiden har jeg været en Tur i vor Nabohjælpskomite, hvor der for Tiden er en større Udfilling i forbindelse med en Fæst til Minde om en gammel Hæls 300-aarige Fødselsdag, de skrifne der i Byen havde besluttet at gøre, hvad de kunde for at Lejligheden til at naa en Del af de besøgende med Evangeliet ikke skulde gaa ubenyttet hen. Det var Udstillingsbygningerne er der rejst et Telt, hvor der skal holdes Møder hver Eftermiddag i de 30 Dage, Udstillingen varer. Den katolske Kirke har sørjet Uge, og jeg var da bleven opfordret til at komme og tale den første Dag. Der var vel omtrent 50 Mennesker samlede, da vi begyndte, vi havde haabet paa flere, men det ser ud til, at der er flere, som søger ud til hans Grav for at tilbede ham, end man havde ventet, mens Udstillingen maa nøjes med dem, der har tid til begge Dele.

Det er de døde, der endnu har den største Magt over en stor Del af Befolkningen, man tør ikke gøre noget, som de ikke vilde synes om, da man jo saa udsætter sig for at miste deres Hæds og hjemmets Fred. En Bibelsælger havde den første Dag prøvet fra den tidlige Morgenfund af at sælge Bibelbeholdninger til disse Tilbedere, men der var kun en, som havde Mod til at købe et Evangelium, saa nær ved Graven. Nede ved Udstillingsbygningerne vare de lidt modigere, de tog i alt Fald imod over 800 Traktater, som 4 unge katolske Skrifne uddelte den samme Eftermiddag.

Murine, Japan, 24 Marts 1909.

Saatid.

Nu spænder jeg for Hoven Og sætter den i Mulden; Her er saa lunt bag Skoven I se mig foraaarskulden. Det gaar med seje Tag; Lydt klinger Hovens Stuen, Mens op den vender Juren Smød den lyse Dag!

Snart gaar det ned ad Bakken, Saa letter det for Hesten; Se, hvor den rejser Raffen, Den seler Joraarsfejten; Den ser sig glad omkring, Blandt Julestoffsens Plagren, Som følger tæt paa Agren Med muntre Gop og Sving.

Her gaar jeg nu og drømmer Med Haanden fæt paa Hoven, Som Møkkelyd det strømmer Ind over mig fra Skoven; Nu grov de mange Gaab, Hvis Rod i Mulden bunder; De vokser som et Under Ved Solens stærke Daab.

Nu brydes Vintrens Lænker, Og Somrens Tid er inde; Det Korn i Muld vi sænker Skal Spirekraften vinde. Det er jo Livets Gang:

Spad Vintern lagde øde Til Somren igenføde Til Liv og Lyst og Sang. R. P. i "Sbh."

Bedes rettet.

Mr. Jens Rasmussen, Elk Horn, beder os rette følgende i hans Artikel i Nr. 30 angaaende Landet i Alberte.

Svor der staar: "Jeg havde Havre, som er aplet paa en Farm" er udeladt "ved samme By (Meichen), som har givet 94 Bu. pr. Acre og, osv. Prisen paa Land, der ikke kan overrisles, er \$15 og ikke, som der staar, \$10.

Kultur.

Der er næppe noget Ord, der er saa naibet misbrugt i vore Dages Sprogbrug og Diskussion. Hvor er det kort dermed, rundet dermed, jvindlet dermed! Danst Kultur — hvor har det prænget som Titel paa Bogbind og Overtit over Tidsskriftartikler! Om alt andet kunde man have Lov til at tvivle, kun ikke om det: Kultur!

Spvad er Kultur? Et uendelig vidt, strakt Begreb! Alt og intet, som man tager det og fortaar det. Kultur er jo alt, hvad Mennesker staber og frembringer, eller har skabt og frembragt lige fra Tubaltains Dage og op til Telefonter og Fernbaner — en Hærskare af stort og smaat, ondt og godt, nyttigt og unyttigt. Svem fornaar det sammenfatte det i sin Tanke? Svem tør paatage sig Garantien derfor?

Men vore Dages blomstrende Fra, fejlede tog det ikke saa nøje. De tog Glojen, som Akrobaten tager sin Kugle og spiller med den. "Her sejen sie meine Herschaften". Op ad Nyg og ned ad Nyg og Halsen rundt og helt op paa Govedet. Svupti og saa jyv Alen til Vejrs og rundt igen. Kultur!

Og det var da givet i al Almindelighed, at selv om vi Danste muligvis i visse andre Hensender ikke kunde tage Konkurrence op, selv om vi blev overskjuet paa en Række materielle Omraader, saa havde vi dog dette vor uforsælgelige Udsæls-pent, vor Kultur. Ja, det hele Danmark var en Slags mindtagelig Skil, turfejning, som man nok skulde blive nødt til at lade ligge; derfor behøvedes der heller slet ingen andre Forjarsværker, intet militært Apparat — det var det rene Barbare. Nej, som Aften skulde forjars sig med sine Træmmre, saaledes skulde Danmark berge sig med sin Kultur. Dr. P. Munch havde sagt det, og Dr. P. Munch var jo en kultiveret Mand, ja en ren Kulturopstet, som det ikke var raadeligt at binde an med. Og fra rent folkelig Side var man fri for at begaa noget lignende. Folkeoplysning, Dannelse, paa sit højeste Vidsoplysning, se der det virkelige Væsen for en Nation, dens Effektivitet og Sikkerheden for dens Bestaan.

Er der en og anden, der paa det sidste er begyndt at blive lidt skeptisk over for al den Kulturspasjar? Er der en og anden, der har begyndt at gøre sig selv og andre det næstvise Spørgsmaal, om da et Folk kan leve af Kultur, om det kan brodføde sig ved Kultur? Vor højt lovspræet Kultur har i hvert Fald ikke formaaet at standse Nedgangen paa en Mængde, ja paa snart sagt alle Omraader. Den har ikke formaaet at bringe Føitid ind i vort Regeringsvæsen, ikke formaaet at samle vort Folk om store og frugtbare Almenopgaver og at fjerne den Splittelsens Mand, og det v. litilffe Pindehuggeri, der har været saa stæbnsvangert paa en Mængde Omraader. Den har heller ikke evnet at standse og fjerne den Løshed og Løstgættighed, som mer og mer breder sig paa en Mængde offentlige Gælder. Forbrydelse, Overfald, Mord, men navnlig Vedragerier tager til og hører til Dagens Orden, og det er en forholdsvis ringe Erstatning, at en Del af disse Forbrydere viser sig at være kultiverede Individer. Man taler i temmelig høje Toner om Kultur, turfater, frembraver, at denne og hin Magt er en Kulturtat, maasse endda en Kulturmagt af Rang; men det hindrer aldeles ikke, at den sam-

me Magt under givne Omstændigheder optræder som en Hæverstat og gør sig ifaldig i en Mængde Ting, som ingen i Virkeligheden kan og vil forvare.

Derfor skulde man fare varligt med det stærkt misbrugte Ord Kultur. Og fremfor alt maa man begynde at gøre sig klart, at kultur ikke i første Linie betyder nogle videnskabelige Studier eller nogle æstetiske Produkter af mer eller mindre Værd; men at det i første Linie angaar en Statsstyrkelse og Regering, og Lænds hele offentlige Liv, de fædelige Tilstande, dets Presie osv. Men paa alle disse Omraader er det jo netop, at vor udraabte Kultur viser sig sin gennemsligtige Lødsfaldighed. Danst Kultur staar paa de afsjærende Punkter endnu under Dekadens Tegns.

Alfr. Svien i "Sbh."

Gipsy Smith i Minneapolis.

Hvem er Gipsy Smith? Pastor J. W. Hansen har for Nær tilbage skrevet om ham i dette Blad, men det er maaste glemmt. Gipsy Smith er en engelsk født Jigainer der i 17 Marts Alderen blev omvendt til Herren. Han kendte da intet andet end et Jigainer Liv. Aldrig havde han lært saa meget som A B C; den Kirke han først gik til slutte sig til forfæd ham for, som han siger selv: "Jeg var kun en Jigainer Dreng, men saa bad jeg Jesus om aldrig at forlæde mig, og han holdt Ord". Senere blev han Præst i 4 Aar, men har nu i en Snæs Aar arbejdet som Evangelist eller Missionær. Det er 7. Gang han rejser i Amerika, og hans Rejse denne Gang synes at være til langt større Vælgelse end nogen Sinde før. Han prædiker baade Lov og Evangelium paa en inderlig, gripende og overbevisende Maade. Stønt jeg har hørt mange Ordets Forfjndere i mange Lande og i flere Sprig, tror jeg ikke at jeg nogen Sinde har hørt ham Wage. Hans Begavelse er noget ganske ualmindeligt og hans faste Tro, hans gyne Omjorg for Gædes Frelse, hans brandende Ridkerhed uden Ophyltethed og Overpændighed, kan ikke andet end tiltale enhver. Herren taler mægtigt til Hjertenerne gennem ham. Prædiker af alle Samfund, Lutherse Professorer og teologiske Studenter, Diakoniser osv. ses her og der i Forsamlingen. Næsten alle Prædiker har afløst deres Ugemøder og nogle Søn, dags Aftens Gudstjenester for at være med ved Møderne. Unge og gamle, fattige og rige gribes lige stærkt af hans Ord. I St. Paul, hvor han prædiker for et Par Uger, før han kom her, var det ikke alene Væns Borgemeister og det overbejende Merial af Byraadsmlemmerne, men ogsaa Statens Gubernør og næsten hele Legislaturen, der med spændt Opmærksomhed sad ved hans Fødder for at lytte til hans Ord om den korsfæstede og genopstandne Herre og Frelser Jesus Kristus.

Sessjonen sluttede med Salmen 457 og Vn ved Past. S. W. Vondo. Fredag Aften prædiker Præstene L. A. Laurisen og N. Hansen.

Lørdag Formiddag aabnedes Mødet med Andagt ved Pastor N. P. Sørensen. Efter Salmen 746 indledte Past. P. S. Vig Kredens Emne: "Kaldelsen". Han gjorde blandt andet opmærksom paa, at Kaldelsen er en personlig Handling, den der falder har Interesse for dem, en Billie eller Hensigt med dem, der kaldes, den overordnede, den, der har Ret falder: han samlede derefter vore Tanker om følgende Punkter: 1) Fra hvem og ved hvem udgaa Kaldelsen? 2) Til hvem udgaa Kaldelsen, og hvorfor udgaa den? 3) Hvorledes udgaa Kaldelsen og dens Maal og Midler? 4) Kaldets Virkninger og følger? 5) Hvilket er Vædit for at Kaldelsens Hensigt er naet?

I Udvidingen af disse Punkter nævnte Taleren blandt andet: Kaldelsen staar og falder med den trænnige Gud. Synden er den mørke Baggrund, hvorpaa Guds Kald maa ses. Sørgt efter at Mennesket har syndet ster Kaldet fra Gud "Adam hvor er du"? Kaldet kommer udenfra til Mennesket, dette er fjernet fra Gud. Mennesket kan kaldes tilbage, men det kan aldrig selv finde tilbage til Gud, kaldelsen forudsætter, at Mennesket endnu er en Personlighed, baade hvad Erkjendelse, Følelse og Billie angaar. De Midler Herren bruger til Kaldelsen er Ordet — Evangeliet, som Evangeliets Kerne er Korjets Ord. Guds Kald har altid en Virkning paa Mennesket, Kaldet følger med Ordet Ap. G. 7. Kap. Kaldet gaar forud for Retfærdiggørelsen. Troen kommer ved, at man hører, men at man hører, sker ved Guds Ord. Vækkelse er at komme til Bevidsthed paa et bestemt Omraade, al kristelig Vækkelse er religiøs, men ikke al religiøs Vækkelse er kristelig.

Rev Smith bliver her kun til den 3. Maj. Med Fredens Silken, eders forb., R. Hansen.

Fra Minnefota Kredens Joraars Kredsmdøde.

Paa Indbydelse fra Præst og Menighed afholdtes Joraarskredsmdødet i Owatonna 4.—7. Marts. Forud for det egentlige Møde afholdtes om Eftermiddagen, Præstemøde i Hjemmet hos Stedets Præst M. J. Jensen. Mødningsgudstjenesten fandt Sted Torsdag Aften.

Pastor P. S. Vig prædikerede over Kol. 3, 1 om den kristne Tro og Vædijerne for den. Pastor N. C. Lang fra Menosha, der var til Stede, Menighedens tidligere Præst, udførte Altertjenesten. Kredsformanden Past. J. Simonen erklærede Mødet aabnet i den trænnige Guds Navn og mindede om Betydningen af at ty ind til Herren om hans Vælgelse. Derefter bød Menighedens Præst Mødets Deltagere velkommen paa Menighedens Begne.

Fredag Morgen begyndte Forhandlingerne efter en kort Andagt ledet af Pastor N. Hansen. Pastor P. P. Naarup indledte Menighedens Emne: "Hvorledes forsonnes Guds Raades Tid og hvad bliver Følgerne?" Det var en god og alvorlig Indledning. Der blev lagt stærkt Bægt paa, at Tiden er Guds, der blev pegt paa hvorledes Naads Tro og Bægt forsonner Naadens Tid. Efter Indledningen afbestemte man Aften af Sessjonen til Drøftelse.

Eftermiddagssessjonen Fredag aabnedes med Andagt ledet af Past. N. C. Laurisen. Efter at have sunget en Del af Salmen 459 bød kredsformanden Past. J. Simonen, Pastor N. P. Lang paa kredsens Begne Velkommen og bad ham om at deltage i Drøftelsen af Emnerne. Derefter fortsattes med Drøftelsen af Emnet fra Formiddagen, og det tør nok siges, at Bænnen ligesom om Formiddagen gav en tydelig Lyd. Her falder Herren, her tilhøves hans Raade — men hvor er de ni — og saa af vort Folk, forsonner de ikke Naadens Tid? Der kommer en Tid, da ingen Raade kan faaes i Gje, da falder Herren ikke mer, da hedder det for sent og Følgerne af at forsonne Naadens Tid. Udelukkelse fra Gimmelen, evig Fortæbelse, Død og Dom udelukker ikke. Guds Vn maa ikke forsonne Naaden ikke alene i Hensende til deres egen Frelse, men ogsaa med Hensyn til at være med til at faa andre med paa Himmelsens Vej.

Sessjonen sluttede med Salmen 457 og Vn ved Past. S. W. Vondo. Fredag Aften prædiker Præstene L. A. Laurisen og N. Hansen.

Lørdag Formiddag aabnedes Mødet med Andagt ved Pastor N. P. Sørensen. Efter Salmen 746 indledte Past. P. S. Vig Kredens Emne: "Kaldelsen". Han gjorde blandt andet opmærksom paa, at Kaldelsen er en personlig Handling, den der falder har Interesse for dem, en Billie eller Hensigt med dem, der kaldes, den overordnede, den, der har Ret falder: han samlede derefter vore Tanker om følgende Punkter: 1) Fra hvem og ved hvem udgaa Kaldelsen? 2) Til hvem udgaa Kaldelsen, og hvorfor udgaa den? 3) Hvorledes udgaa Kaldelsen og dens Maal og Midler? 4) Kaldets Virkninger og følger? 5) Hvilket er Vædit for at Kaldelsens Hensigt er naet?

I Udvidingen af disse Punkter nævnte Taleren blandt andet: Kaldelsen staar og falder med den trænnige Gud. Synden er den mørke Baggrund, hvorpaa Guds Kald maa ses. Sørgt efter at Mennesket har syndet ster Kaldet fra Gud "Adam hvor er du"? Kaldet kommer udenfra til Mennesket, dette er fjernet fra Gud. Mennesket kan kaldes tilbage, men det kan aldrig selv finde tilbage til Gud, kaldelsen forudsætter, at Mennesket endnu er en Personlighed, baade hvad Erkjendelse, Følelse og Billie angaar. De Midler Herren bruger til Kaldelsen er Ordet — Evangeliet, som Evangeliets Kerne er Korjets Ord. Guds Kald har altid en Virkning paa Mennesket, Kaldet følger med Ordet Ap. G. 7. Kap. Kaldet gaar forud for Retfærdiggørelsen. Troen kommer ved, at man hører, men at man hører, sker ved Guds Ord. Vækkelse er at komme til Bevidsthed paa et bestemt Omraade, al kristelig Vækkelse er religiøs, men ikke al religiøs Vækkelse er kristelig.

Dette er kun enkelte Strøtanfer af den lange og gode Indledning, en enkelt udtalte sig i Tilslutning til Indledningen, og Formiddags Sessjonen sluttedes med Salmevang og Vn ved kredsformanden.

Eftermiddags Sessjonen aabnedes med Andagt ledet af Pastor J. P. Naarup, hvorefter Forhandlingen om Emnet fra Formiddags Sessjonen fortsattes. Baade Præster og Lægfolk delte g i Drøftelsen af dette som det tidligere Emne til almindelig Belæring, Opmuntring og Vælgelse, og vi haaber at mange ogsaa derigennem maa have hørt Herrens stald. Sessjonen sluttedes paa sædvanlig Vis med Sang og Vn.

Bar Moderne godt bejagt de sagne Dage, gjaldt dette endnu mere Søndagen, Herrens egen Dag. Hægheden, pret Sjørne i den ellers nok saa rummelige Kirke var fyldt med Mennesker. Past. J. P. Naarup, der ogsaa tidligere har været Præst for Menigheden, prædikerede ved Højmesse-gudstjenesten over Mark. 9, 17—29. Ved det forudgaaende Skriftemaal talte Past. N. P. Lang, som ogsaa udførte Altertjenesten. I Anæks Menighederne var der ogsaa Gudstjenester. I Summit prædikerede Past. L. A. Laurisen og i Sorjens Menighed prædikerede Pastor N. P. Sørensen. Ved Eftermiddagsmdødet i Vn talte Prædikerne S. W. Vondo og L. A. Laurisen.

Om Aftenen ved Skriftingsmdødet talte først Past. S. W. Vondo, derefter var Ordet frit, og Stedets Præst samt kredsformanden afsluttede dette vælgende Møde med nogle faa Ord. Om Mandagen indviedes et nyt Alterparti med en kopi af Thorvaldsens Statue i Lemond af kredsformanden ved hvilken Lejlighed Past. N. P. Lang samt Menighedens Præst ogsaa talte et lille Ord. Der var mange tilreisende til Mødet. De tilreisende var indkvarterede i Hjemmene, hvor vi nød rigelig af Vælgelses Gæstfrihed. Der var ingen Vælgelsespysning under dette Møde, men saa meget mere Tid blev der lænet Gæsterne at stifte Bekendtskab med Vennerne i Hjemmet og tale om de Ting, der høre til Guds Rige. Der var mange tilreisende vist om-

kring 100 foruden en større Skare som om Søndagen kom om fra Albert Lea. Vor Præstebroder D. M. Olsen i Albert ea var desværre paa Grund af Sogdom i Hjemmet forhindret i at være sammen med os, ellers var alle Kredens Præster til Stede og vistnok saa godt som alle Menighederne i Kredsen repræsenteret ved tilreisende. Pastor Jensen rejste jo nu fra Kredsen, men vi ønsker ham Guds rige Vælgelse til hans nye Virksomhed og haaber, at Menighederne i hans stald snart maa finde Sjælesørger.

Endvidere kan meddeles at Stud. theol. N. C. Carlisen, Blair, Nebr., er kaldet af Kredstyrelsen til at øve en Missionsgerning gennem Sommeren i Superior og Duluth og har jaat ja til Kaldet.

Vi venter, at han kan tiltræde dette Arbejde omkring 1. Juni. Bemærk heroppe glæder sig ved denne Ordning og Bemærk vil ihuskomme denne Gerning som af Herrens Gerning med Forbøn og Skærlighed.

Med Fredens Silken og Tak for Samvær ved Kredsmdødet og Gæstfriheden vi nød.

Eders forb., R. Hansen, Sekr.

Danmarks Forjars.

København den 21. April. Forhen, værende Konjessprædident J. C. Christensen, Normand for Vestre-Kommunepartiet, har erklæret aaben Krig mod hans Efterfølger Neergaards Forjarsplaner nemlig den Del, som angaar Landbesættelserne ved København. Disse vil Hr. Christensen ikke gaa med paa under nogen som helst Omstændigheder. Denne skoven, der er kommet som en Derrastelse over Folk, da han for kun en Uge siden lovede Neergaard sin Støtte til Planens Gennemførelse. Alle Væns Aviser, de Vestreblade indbefattet, som hidtil har støttet Christensen, udtaler sig i de kraftigste Ord mod hans Forjars paa at ruinere alle Chancer til det store Forjarsproblems Løsning, og de erklærer, at han ogsaa vil ruinere sig selv ved sin unationale og upartiske Optra-

Vi ønsker Deres Handel,
derfor er det os altid magtpaaliggende at sælge
vore Varer til Dagens laveste Notering
og med det samme levere Dem
Det bedste, der findes i Handelen.
Er De ikke allerede en af vores mange faste Kunder, da skulde det glæde os, om De vilde aflægge os et Besøg.
SAA VI KAN STADFÆSTE, HVAD VI HER HAR SAGT.

SAS BROS.

RASMUS JOHANSEN
Jeg har udvidet min Forretning i dette Foraar med Bygning saavel som Maskineri. Mit Lager bestaar af: the Deering Binder, Mower, Rake, Twine, Good Enough Sulky and Gang Plow, Little Jokers Cultivator, alt i Moline Line, New Century Riding-Cultivator, Litchfield Wagon Box Manure Spreader, J. I Case Disc and Tongue Cultivator, Empire Cream Separator, Smith and Burkes Wagon, Monitor Drill, Capital City and Henry Buggies, Carriages, Spring Wagons and Carts, Best buggy houses in the city. I also handle Kanton Live Plants, Sulkies, Gang and Walking Plows, and Kanton Spreading Machines. Lager af alle Slags "repairs". Fuldt Oplys af Deres "repairs", Stock Tanks, Wheelbarrows, Scrapers, and Grindstones. Kom og se for dig selv, at kontant Køb og Salg bringer lave, men bestemte Pris r. Jeg garanterer hvad jeg sælger.

Blair, Nebr.

Blair Shoe Co.

Det betaler sig
at holde Deres
SKO
i god Stand!
Vi gør al Slags
Reparationsarbejde
paa SKO.

Blair, Nebraska.